

mijn IJsselmeer

Er is iets dat hem zorgen baart,
 hij zou het voor geen goud willen ruilen.
 zijn water wordt straks Markerwaard
 en hij voelt dat hij bijna moet huilen.
 Met een traan op zijn oude gezicht,
 kijkt hij machteloos over zijn zee.
 Met zijn blik op een botter gericht,
 vaart hij dan in gedachten weer mee.

refrein: Mijn IJsselmeer, mijn Zuiderzee van weleer.
 Mijn IJsselmeer, vaak ben je rustig, soms ga je tekeer.
 Mijn IJsselmeer, je gaf veel en soms nam je meer.
 Mijn IJsselmeer, straks gaat er geen schip maar verkeer.

Hij ziet weer zijn vader aan het roer,
 hij weet nog hoe hard het kon waaïen.
 En steeds stond zijn jongere broer,
 met moeder hem dan uit te zwaaiën.
 Al was de vangst dan wat slecht,
 dan dacht ie misschien lukt het morgen.
 Van de zee werd geen kwaad woord gezegd,
 op het water vergat hij zijn zorgen.

refrein

Hij staart in een waas voor zich uit
 en hij zit met zijn handen gevouwen.
 Kent op zee iedere golf, elk geluid,
 hij is van die plas veel gaan houden.
 Dan bad hij heel zacht lieve heer,
 laat dit stukkie toch alsjeblieft blijven.
 Er zijn polders genoeg in dit meer,
 mag er ook nog een zeilscheepje drijven.

refrein